

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 13C/24/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4214219573
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr Dagmar Aradská
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2015:4214219573.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno samosudkyňou JUDr. Dagmar Aradskou v právnej veci žalobcu: TELERVIS PLUS a.s., so sídlom Staré Grunty 7, Bratislava, v konaní zastúpený STRELÁK & PETKOV Advokátska kancelária Na vřšku 12, Bratislava proti žalovanému: E. E., nar. XX.X.XXXX, bytom P. XX, T., o zaplatenie 1 100,- eur s príslušenstvom a iné

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1100,- eur s 5,5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1100,- eur od 31.8.2013 až do zaplatenia, to všetko v pravidelných mesačných splátkach po 30,- eur splatných vždy do 20. dňa každého mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku až do úplného zaplatenia s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Súd návrh v časti zmluvnej pokuty vo výške 105,60 eur a v prevyšujúcej časti úroku z omeškania zamieťa.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 394,83 eur ako aj náhradu iných trov konania vo výške 64,80 eur, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia, na účet právneho zástupcu žalobcu.

Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v bode 3 obchodných podmienok k zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 120130855 zo 7.3.2013 v znení: " Zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ dlžník/ spoludlžník nesplní svoj záväzok podľa čl. II zmluvy o úvere, je veriteľ oprávnený požadovať od dlžníka/ spoludlžníka zároveň zmluvnú pokutu za omeškanie vo výške 3,3 % z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov a vo výške 3,1 % z istiny pri úvere poskytnutom na 7 mesiacov, a to za každý aj začatý mesiac omeškania až do zaplatenia celkovej dlžnej čiastky. Zmluvná pokuta je splatná v okamihu, keď sa dlžník dostal do omeškania s úhradou ktorejkoľvek splátky." je n e p r i j a t e ľ n á .

odôvodnenie:

Žalobca sa návrhom doručeným súdu dňa 29.10.2014 domáhal zaviazania žalovaného na zaplatenie sumy 1100,- eur s 5,5% úrokom z omeškania od 19.7.2013 do zaplatenia ako aj na zaplatenia zmluvnej pokuty vo výške 105,60 eur a náhrady trov konania. Návrh odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 120130855 zo 7.3.2013 poskytol žalovanému úver vo výške 800,- eur za odplatu 304,- eur. Zmluvou sa žalovaný zaviazal celkovú sumu vo výške 1 100,- eur uhradiť 13 mesačnými splátkami, z toho prvé tri splátky po 4,- eur mesačne a zostávajúcich 10 splátok po 109,20 eur. Žalovaný si svoju zmluvnú povinnosť neplnil včas, keď úhrnom zaplatil dňa 7.3.2013 sumu vo výške 4,- eur. Keďže žalovaný bol v omeškaní s platením viac ako tri mesiace, žalobca bol

oprávnený žiadať vrátenie celej dlžnej sumy spolu s úrokmi. V podaní z 24.5.2013 žalobca upozornil žalovaného na uplatnenie práva na zaplatenie celého dluhu a podaním z 23.8.2013 žalovanému oznámil zosplatnenie úveru dňom 18.7.2013. Žalovaný po zosplatnení úveru nerealizoval žiadnu platbu. Žalobca si po započítaní úhrad žalovaného vo výške 4,- eur uplatnil nárok na zaplatenie sumy 1100,- eur a podľa bodu 3 Obchodných podmienok si uplatnil aj nárok na zmluvnú pokutu po 26,40 eur mesačne od júla 2013 do októbra 2013, v úhrnnej výške 105,60 eur.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného a oboznámením sa s listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah spisu.

Žalovaný vo svojej výpovedi nepoprel, že čerpal úver. Nevedel uviesť či zaň zaplatil 4,- eur, no uviedol, že nevie preukázať že platil viac. Žalovanú sumu uhradiť naraz nevie, preto požiadal o povolenie platenia v splátkach, maximálne po 20,- eur mesačne. Jeho priemerný mesačný príjem je okolo 650,- eur v čistom. Platí nájomné za byt užívaný rodičmi vo výške 250,- eur, má exekúciu, na ktorú sa mu strháva mesačne 200,- eur, na ubytovanie v Bratislave mu strhávajú mesačne 80,- eur.

Zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 120130855 zo 7.3.2013 na formulárovom tlačive žalobcu označenom aj ako KEŠOVKA vyplýva, že žalobca sa zaviazal poskytnúť žalovanému úver vo výške 800,- eur s úrokom 20% z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov, vo výške 14% z istiny pri úvere poskytnutom na 7 mesiacov. Podľa uvedeného tlačiva si za poskytnutie úveru mal žalobca účtovať odmenu vo výške 18% z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov a vo výške 5% z istiny pri úvere poskytnutom na 7 mesiacov. Podľa zmluvy sa žalovaný ako dlžník zaviazal zaplatiť istinu vo výške 800,- eur a odplatu vo výške 304,- eur, a tak celková dlžná suma na úhradu bola vo výške 1 104,- eur, ktorú mal žalovaný uhradiť 13 mesačnými splátkami, a to prvé tri splátky po 4,- eur a nasledujúcich 10 splátok po 109,20 eur. Prvá splátka bola splatná 10. deň po uzatvorení zmluvy a každá ďalšia splátka bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky, pričom doporučený termín úhrady bol 20. dňa v mesiaci. Priemerná RPMN ku dňa podpisu zmluvy, pri splatnosti 13 mesiacov, bola vo výške 47,29 eur. Podľa bodu 1. Obchodných podmienok na rube tlačiva zmluvy je RPMN vo výške 67,70%, pri splatnosti úveru 13 mesiacov. Podľa bodu 3 Obchodných podmienok pokiaľ dlžník/spoludlžník nespĺní svoj záväzok podľa čl. II zmluvy o úvere, je veriteľ oprávnený požadovať od dlžníka/spoludlžníka zároveň zmluvnú pokutu za omeškanie vo výške 3,3% z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov, a to za každý začatý mesiac omeškania až do zaplatenia celkovej dlžnej istiny, pričom zmluvná pokuta je splatná v okamihu, keď sa dlžník dostal do omeškania. Po dohode zmluvných strán je dlžník/spoludlžník povinný uhradiť paušálnu náhradu nákladov vynaložených veriteľom v súvislosti s vymáhaním dlžnej čiastky vo výške 20 % z poskytnutej istiny, najmenej 67,- eur, ktorá po dohode zmluvných strán nepodlieha vyúčtovaniu.

Žalobca predžalobnou upomienkou z 24.5.2013 vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy vo výške 990,80 eur do 5 dní od obdržania výzvy v hotovosti obchodnému zástupcovi, resp. do pokladne spoločnosti, resp. na špecifikovaný bankový účet, pričom ho súčasne v súlade s § 53 ods. 8 OZ upozornil, že po márnom uplynutí 15 dňovej lehoty bude žiadať zaplatenie celej pohľadávky so zmluvne dojednanými sankciami. Prípisom z 23.8.2013 žalobca žalovanému oznámil zosplatnenie úveru (spätne) k 18.7.2013 z dôvodu omeškania, pričom ho vyzval na úhradu sumy 1 312,80 eur, z ktorej suma 1 100,-eur predstavuje istinu, vrátane úroku a zmluvnej odmeny, suma 52,80 eur predstavuje zmluvnú pokutu a suma 160,- eur predstavuje účelne vynaložené náklady za úkony spojené s vymáhaním dlžnej sumy.

Súd na danú právnu vec aplikoval ustanovenia § 1 ods. 2, § 2 písm. d/, § 9 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z., § 52 a nasl. OZ, § 544 ods. 1, 2 a nasl. OZ.

V danom prípade žalobca odvodzuje svoj nárok zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pri uzatváraní ktorej bol žalovaný v postavení spotrebiteľa, keďže z činnosti súdu je známe, že spoločnosť žalobcu mala v predmete svojej činnosti aj poskytovanie úverov z vlastných zdrojov. Zmluva o spotrebiteľskom úvere je zmluvným typom s osobitnou právnou úpravou v zákone č. 129/2010 Z.z., ktorý je k ustanoveniam Občianskeho zákonníka s podrobnou úpravou spotrebiteľských zmlúv predpisom lex specialis a podľa

názoru konajúceho súdu ide aj v prípade spotrebiteľského úveru o spotrebiteľskú zmluvu. Uvedené znamená, že pokiaľ určité otázky nie sú výslovne upravené zákonom č. 129/2010 Z.z. použijú sa na ich riešenie príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka. Nakoniec aj podľa § 54 ods. 1 OZ veta prvá Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona (Občianskeho zákonníka) v neprospech spotrebiteľa. Súd teda úverový vzťah zmluvných strán posudzoval ako záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 a nasl. OZ ako aj podľa citovaných ustanovení zákona č. 129/2010Z.z..

Súd z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že medzi spoločnosťou žalobcu a žalovaným bola dňa 7.3.2013 uzavretá zmluva o úvere, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 800,- eur, pri cene úveru vo výške 304,- eur s tým, že žalovaný mal poskytnutý úver splatiť 13 mesačnými splátkami, a to počnúc 10. dňom po uzavretí zmluvy, pričom každá ďalšia splátka bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Žalobca žalovanému ako dlžníkovi odporučil termín úhrady 20. deň v mesiaci. Prvé tri splátky mali byť uhradené vo výške po 4,- eur mesačne a nasledujúcich 10 splátok po 109,20 eur mesačne. Zmluvné strany sa v súlade s § 565 OZ v bode 1 Obchodných podmienok dohodli na predčasnom zosplatnení úveru po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky.

Žalobca v danom prípade preukázal vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru k 18.7.2013 ako aj jej dovolenosť, keď žalobca preukázal existenciu dohody zmluvných strán podľa citovaného ustanovenia § 565 OZ ako aj žiadosť veriteľa žalovaného o zaplatenie celej pohľadávky a preukázal existenciu upozornenia spotrebiteľa podľa § 53 ods. 8 OZ na uplatnenie práva na vyhlásenie predčasnej splatnosti. Žalovaný v konaní nepreukázal, že by na čerpaný úver zaplatil žalobcovi vyššiu sumu, ako žalobcom tvrdených 4,- eur, preto súd návrh žalobcu v časti žalovanej istiny vo výške 1100,- eur považoval za dôvodný.

Súd vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy o úvere skúmal ako predbežnú otázku platnosť dojednania o povinnosti žalovaného zaplatiť zmluvnú pokutu. Je evidentné, že formulár Obchodných podmienok na rube tlačiva Zmluvy o úvere zo 7.3.2013, ktorý v bode 3. upravuje oprávnenie veriteľa - žalobcu požadovať od dlžníka/spoludlžníka zmluvnú pokutu za omeškanie vo výške 3,3% z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov, a to za každý začatý mesiac omeškania až do zaplatenia celkovej dlžnej istiny, pričom zmluvná pokuta je splatná v okamihu, keď sa dlžník dostal do omeškania a upravuje povinnosť dlžníka uhradiť paušálnu náhradu nákladov vynaložených veriteľom v súvislosti s vymáhaním dlžnej čiastky vo výške 20 % z poskytnutého úveru, najmenej však 67,- €, bol žalobcom pripravený vopred. Žalobca individuálnosť dohody o zmluvnej pokute a paušálnej náhrade nákladov a ich výškach vo formulárovom tlačive žalobcu nepreukázal. S poukazom na § 53 ods. 3 OZ v znení účinnom od 1.7.2011, je aj v tejto spotrebiteľskej veci daná zákonná domnienka, že zmluvné dojednania dohodnuté medzi žalobcom ako dodávateľom a žalovaným ako spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané, pokiaľ dodávateľ nepreukáže opak. Žalobca v danom prípade opak nepreukázal, a tak súd konštatuje, že žalovaný štandardný formulár žalobcu, ako dodávateľa v spotrebiteľských zmluvách, podpísal dňa 7.3.2013 bez možnosti ovplyvniť vopred pripravený text na predtlačí štandardného formulára žalobcu, s vopred určenými podrobnými podmienkami a nemožnosťou ich zmeny žalovaným, čo nepochybne spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Z činnosti súdu je známe, že žalobca podmienku, na základe ktorej je spotrebiteľ povinný zaplatiť zmluvnú pokutu a paušálnu náhradu nákladov používa vo všetkých Obchodných podmienkach zmlúv o úvere uzavretých so spotrebiteľmi.

Žalobca v tomto sporovom konaní ovládanom zásadou prejednávajúcou nevyprodukoval, podľa § 120 ods. 1 O.s.p., žiadny dôkaz preukazujúci skutočnosť, že neprijateľná zmluvná podmienka (povinnosť žalovaného zaplatiť zmluvnú pokutu v prípade omeškania a paušálnu náhradu nákladov) bola so žalovaným dohodnutá prejavom vôle žalovaného, teda, že žalovaný mal možnosť ovplyvniť dojednania o zmluvnej pokute a paušálnej náhrade nákladov v Obchodných podmienkach zmluvy o úvere. Vzhľadom na nemožnosť žalovaného ovplyvniť text zmluvných dojednaní v žalobcom vopred formulovanom tlačive Obchodných podmienok, súd zmluvné dojednanie o povinnosti spotrebiteľa - žalovaného - zaplatiť zmluvnú pokutu a paušálnu náhradu nákladov považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku aj podľa § 53 ods. 4 písm. k/ OZ v znení účinnom od 1.7.2011, ktorá je s poukazom na §

53 ods. 5 citovaného zákona neplatnou ako celok, preto je vylúčené prípadné moderovanie zmluvnej pokuty podľa ustanovenia § 545a OZ, ktoré nadobudlo účinnosť od 1.1.2008.

Súd v súlade s § 153 ods. 3, 4 O.s.p. vo výroku rozsudku určil, ktorú zmluvnú podmienku považuje za neprijateľnú.

Z činnosti súdu je známe, že obsahovo rovnaká zmluvná podmienka v obdobnej zmluve žalobcu už bola predmetom súdnej kontroly a súd ju (právoplatne) považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku (napr. rozsudok Okresného súdu Komárno sp. zn. 13C/301/2013 z 25.10.2013, 13C/38/2014 z 27.6.2014), ktoré rozsudky sú prístupné aj verejnosti na stránkach Ministerstva spravodlivosti SR www.justice.gov.sk <<http://www.justice.gov.sk>>.

S poukazom na § 53a ods. 1 OZ a citované právoplatné rozsudky je dodávateľ povinný zdržať sa používania takejto podmienky v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi.

Žalobca sa domáhal aj zaplata 5,5% úroku z omeškania ročne zo sumy 1100,- eur od 19.7.2013 až do zaplata. Žalobca si právo podľa § 565 OZ, teda predčasné zosplatenie úveru pre omeškание s úhradou splátok, uplatnil voči žalovanému prípisom z 23.8.2013, v ktorom oznamoval žalovanému zosplatenie úveru spätne k 18.7.2013, ktorý však podal na poštovú prepravu až 27.8.2013. Žalovaný sa tak o zosplatenie dozvedel až z prípisu žalobcu podaného na poštovú prepravu 27.8.2013. Potom v súlade s § 563 OZ sa žalovaný dostal do omeškania s úhradou dlhu dňom 31.8.2013, keď súd vychádzal z predpokladu, že uvedený prípis bol žalovanému doručený dňa 29.8.2013. Keďže žalovaný dňa 30.8.2013 úhradu nerealizoval, nasledujúcom dňom sa dostal do omeškania. Žalobcovi s poukazom na § 517 ods. 1, 2 OZ, v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. vznikol nárok na úrok z omeškania o 5 percentuálnych bodov vyšší ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky. Výška základnej úrokovej sadzby ECB k 31.8.2013 bola 0,5%, a tak žalobcovi vznikol nárok na 5,5% úrok z omeškania ročne zo sumy prísudku uvedeného vo výroku tohto rozsudku, a to od 31.8.2013. Súd návrh žalobcu aj v prevyšujúcej časti úroku z omeškania zamietol.

Žalobca bol v konaní len čiastočne úspešný (95%), pričom neúspech žalobcu v časti úroku z omeškania ako aj v časti zmluvnej pokuty je úspechom žalovaného (5%), ktorý sa odrátava od úspechu žalobcu. Preto súd o náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že žalobcovi priznal z účelne a hospodárne vynaložených trov konania 90%. V danom prípade súd považuje za účelné a hospodárne titulom trov právneho zastúpenia 3 úkony právnej služby podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. (prevzatie zastúpenia z 29.7.2013 - Spr. 436/13, písomné podanie zo 7.10.2014, účasť na pojednávaní dňa 2.6.2015) po 61,41 eur, režijný paušál vo výške 7,81 eur za úkon z roku 2013, vo výške 8,04 eur za úkon z roku 2014 a 8,39 eur za úkon z roku 2015, náhrada za stratu času cestou na pojednávanie dňa 2.6.2015 na trase Bratislava - Komárno a späť za celkovo 6 polhodín po 13,98 eur, cestovné výdavky a náhrada PHM na trase Bratislava - Komárno a späť dňa 2.6.2015 v dĺžke 252 km pri jednej obojsmernej ceste vozidlom HONDA CR-V, EČV: T. pri spotrebe 7,4 l/100 km a priemernej cene paliva 1,359 €/l v žalobcom vyúčtovanej výške 73,23 eur, ako aj 20% DPH (73,12 eur), súd úspešnému žalobcovi priznal 90% z 438,70 eur, teda sumu 394,83 eur titulom trov právneho zastúpenia a titulom náhrady súdneho poplatku za návrh vo výške 72,- eur žalobcovi priznal iné trovy konania vo výške 64,80 eur. Náhrada trov konania je podľa § 149 ods. 1 O.s.p. splatná na účet právneho zástupcu žalobcu.

Lehotu na plnenie súd žalovanému určil v súlade s § 160 ods. 1 O.s.p., keď žalovanému v dôsledku nepriaznivej sociálnej situácie povolil plniť v pravidelných mesačných splátkach, pod hrozbou straty výhody splátok.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho

doručenia cestou tunajšieho súdu - Okresný súd Komárno, Pohraničná 6,
945 01 Komárno - na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.